

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

9. huhtikuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2018/C 123/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuim

2018/C 123/02 Asia C-304/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, American Express Companyn hakemuksesta v. Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) 2015/751 — Korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavat siirtohinnat — 1 artiklan 5 kohta — Kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen rinnastaminen neljän osapuolen maksukorttijärjestelyihin — Edellytykset — Kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa tai agentin kautta liikkeeseenlaskemat korttipohjaiset maksuvälineet — 2 artiklan 18 kohta — "Kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen" käsite — Pätevyys) 2

2018/C 123/03 Asia C-359/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van Cassatie – Belgia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA ja Alnur BVBA (Ennakkoratkaisupyyntö — Siirtotyöläiset — Sosiaaliturva — Sovellettava lainsäädäntö — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 14 artiklan 1 kohdan a alakohta — Lähetetyt työntekijät — Asetus (ETY) N:o 574/72 — 11 artiklan 1 kohdan a alakohta — E 101 -todistus — Näyttöarvo — Todistus, joka on saatu tai johon on vedottu vilpillisesti) 3

2018/C 123/04	Asia C-380/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8.2.2018 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 73 artikla — Veron peruste — 306 – 310 artikla — Matkatoimistoja koskeva erityisjärjestelmä — Kyseistä järjestelmää ei sovelleta verovelvollisiin, jotka käyttävät niitä liiketoimintaansa varten — Veron perusteen määrittäminen kokonaisuutena tiettyä kautta varten — Yhteensoveltumattomuus)	3
2018/C 123/05	Asia C-590/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8.2.2018 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2008/118/EY — 7 artikla — Yleinen valmisteverojärjestelmä — Öljytuotteiden valmisteveroton hankinta — Helleenien tasavallan ja kolmansien maiden välisillä rajoilla olevat huoltoasemat — Valmisteverosaatavan syntyminen — Valmisteveron alaisten tavaroiden kulutukseen luovutuksen käsite — Väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä poistumisen käsite)	4
2018/C 123/06	Asia C-643/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, American Express Companyn hakemuksesta v. Lords Commissioners of Her Majesty’s Treasury (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi (EU) 2015/2366 — Maksupalvelut sisämarkkinoilla — 35 artiklan 1 kohta — Toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen maksupalveluntarjoajien pääsy maksujärjestelmiin koskevat vaatimukset — 35 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta — Näiden vaatimusten soveltumattomuus maksujärjestelmiin, jotka muodostuvat yksinomaan maksupalveluntarjoajista, jotka kuuluvat konserniin — Mainittujen vaatimusten sovellettavuus kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyihin, jotka ovat tehneet rinnakkaiskäyttösopimuksia tai asiamiessopimuksia — Pätevyys)	5
2018/C 123/07	Asia C-144/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale per la Calabria – Italia) – Lloyd’s of London v. Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — SEUT 49 ja SEUT 56 artikla — Direktiivi 2004/18/EY — Tarjouspyyntömenettelystä pois sulkemisen perusteet — Vakuutuspalvelut — Useiden Lloyd’s of Londonin syndikaattien osallistuminen samaan tarjouspyyntömenettelyyn — Se, että tarjoukset on allekirjoittanut Lloyd’s of Londonin asianomaista maata varten oleva edustaja — Avoimuuden, yhtäläisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet — Oikeasuhteisuus)	6
2018/C 123/08	Asia C-181/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 8.2.2018 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Liikennepolitiikka — Asetus (EY) N:o 1071/2009 — Maantieliikenteen harjoittaja — Julkista liikennettä koskeva lupa — Myöntämisedellytykset — 3 artiklan 1 ja 2 kohta — 5 artiklan b alakohta — Tarvittavien ajoneuvojen määrä — Kansallinen säännöstö — Sitovammat myöntämisedellytykset — Korkeampi ajoneuvojen minimimäärä)	6
2018/C 123/09	Asia C-508/17 P: Valitus, jonka CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH on tehnyt 19.8.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs v. komissio, 19.6.2017 antamasta määräyksestä	7
2018/C 123/10	Asia C-703/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 15.12.2017 – Adelheid Kraus v. Universität Wien	7
2018/C 123/11	Asia C-713/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Itävalta) on esittänyt 21.12.2017 – Ahmad Shah Ayubi v. Bezirkshauptmannschaft Linz-Land	8
2018/C 123/12	Asia C-721/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 27.12.2017 – Sebastian Vollmer ja Vera Sagalov v. Swiss Global Air Lines AG	8
2018/C 123/13	Asia C-4/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 3.1.2018 – Michael Winterhoff DIREKTexpress Holding AG:n konkurssipesän pesänhoitajana v. Finanzamt Ulm	9

2018/C 123/14	Asia C-5/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 3.1.2018 – Jochen Eisenbeis JUREX GmbH:n konkurssipesän pesänhoitajana v. Bundeszentralamt für Steuern	10
2018/C 123/15	Asia C-16/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 9.1.2018 – Michael Dobersberger v. Magistrat der Stadt Wien	10
2018/C 123/16	Asia C-17/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Mureş (Romania) on esittänyt 9.1.2018 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, ja Apcom Select SA . . .	11
2018/C 123/17	Asia C-22/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Darmstadt (Saksa) on esittänyt 11.1.2018 – TopFit e. V. ja Daniele Biffi v. Deutscher Leichtathletikverband e. V.	12
2018/C 123/18	Asia C-31/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 17.1.2018 – Elektrorazpredelenie Jug EAD v. Komisia za energiino i vodno regulirane (KEVR)	12
2018/C 123/19	Asia C-122/18: Kanne 14.2.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta	13

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 123/20	Asia T-731/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.2.2018 – Klyuyev v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Ukrainan tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Niiden henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luettelo, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen kohdistuu — Kantajan nimen säilyttäminen luettelossa — Perusteluvollisuus — Oikeusperusta — Tosiasiallinen perusta — Ilmeinen arviointivirhe — Puolustautumisoikeudet — Omaisuudensuoja — Oikeus hyvään maineeseen — Oikeasuhteisuus — Perusoikeuksien suoja, joka vastaa unionissa taattua suojaa — Lainvastaisuusväite)	15
2018/C 123/21	Asia T-118/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.2.2018 – Deutsche Post v. EUIPO – bpost (BEPOST) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin BEPOST rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU:n tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki ePost ja kansallinen sanamerkki POST — Rekisteröimätön tavaramerkki tai liike-elämässä käytetty merkki POST — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 4 kohta) — Mainielle ei ole aiheutunut haittaa eikä vesittymistä ole tapahtunut — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohta) — Ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt todisteet)	16
2018/C 123/22	Asia T-445/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.2.2018 – Schniga v. CPVO (Gala Schnico) (Kasvinjalostajanoikeudet — Hakemus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämiseksi kasvilajikkeelle Gala Schnico — Tekninen tutkimus — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 2100/94 75 artiklan ensimmäinen virke — Yhtenäisyys — Asetuksen N:o 2100/94 8 artikla — Täydentävä tutkimus — Asetuksen N:o 2100/94 57 artiklan 3 kohta — Yhdenvertainen kohtelu — Asiasisällön tutkiminen viran puolesta CPVO:ssa — Asetuksen N:o 2100/94 76 artikla)	17
2018/C 123/23	Asia T-727/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.2.2018 – Repower v. EUIPO – repowermap.org (REPOWER) (EU-tavaramerkki — Valituslautakunnan päätös, jolla on kumottu aiempi päätös — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 80 artikla (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 103 artikla) — Yleinen oikeusperiaate, jonka nojalla lainvastainen hallintotoimi voidaan peruuttaa) .	17

2018/C 123/24	Asia T-45/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.2.2018 – Kwang Yang Motor v. EUIPO – Schmidt (CK1) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin CK1 rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU:n tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki CK — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	18
2018/C 123/25	Asia T-179/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.2.2018 – Laboratoire Nuxe v. EUIPO – Camille ja Tariot (NYouX) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin NYouX rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki NUXE — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke) — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tuotteiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Erottamiskyky — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	19
2018/C 123/26	Asia T-210/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.2.2018 – International Gaming Projects v. EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin TRIPLE TURBO rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU:n tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki TURBO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	19
2018/C 123/27	Asia T-711/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.2.2018 – Arcofin ym. v. komissio (Kumoamiskanne — Valtiontuet — Belgian valtion ARCO-konserniin kuuluville taloudellisille osuuskunnille myöntämä tuki — Talletussuojajärjestelmä taloudellisten osuuskuntien henkilöjäsenten osuuskuntien suojaamiseksi — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Valikoiva etu — Toimenpiteet, jotka olivat omiaan vääristämään tai uhkaamaan vääristää kilpailua tai vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen tähtäävä toimenpide — Luottamuksensuoja — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)	20
2018/C 123/28	Asia T-436/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.2.2018 – AEIM ja Kazenas v. komissio (Vahingonkorvauskanne — Vanhentuminen — Vahingosta ei ole todisteita — Kanne, joka on selvästi jätettävä tutkimatta tai hylättävä)	21
2018/C 123/29	Asia T-919/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 1.2.2018 – Collins v. parlamentti (Erioikeudet ja vapaudet — Euroopan parlamentin jäsen — Päätös olla puolustamatta erioikeuksia ja vapauksia — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat — Toimivallan selvä puuttuminen — Selvästi täysin perusteeton kanne)	21
2018/C 123/30	Asia T-786/16: Kanne 12.12.2017 – PV v. komissio	22
2018/C 123/31	Asia T-47/18: Kanne 29.1.2018 – UZ v. parlamentti	24
2018/C 123/32	Asia T-54/18: Kanne 31.1.2018 – Fashion Energy v. EUIPO – Retail Royalty (1 st AMERICAN)	25
2018/C 123/33	Asia T-62/18: Kanne 6.2.2018 – Aeris Invest v. SRB	25
2018/C 123/34	Asia T-204/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.2.2018 – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) v. komissio	27

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2018/C 123/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 112, 26.3.2018

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 104, 19.3.2018

EUVL C 94, 12.3.2018

EUVL C 83, 5.3.2018

EUVL C 72, 26.2.2018

EUVL C 63, 19.2.2018

EUVL C 52, 12.2.2018

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, American Express Companyn hakemuksesta v. Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Asia C-304/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) 2015/751 — Korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavat siirtohinnot — 1 artiklan 5 kohta — Kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen rinnastaminen neljän osapuolen maksukorttijärjestelyihin — Edellytykset — Kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa tai agentin kautta liikkeeseenlaskemat korttipohjaiset maksuvälineet — 2 artiklan 18 kohta — ”Kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen” käsite — Pätevyys)

(2018/C 123/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: The Queen, American Express Companyn hakemuksesta

Vastaaja: Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

Muut osapuolet: Diners Club International Limited ja MasterCard Europe SA

Tuomiolauselma

1) Korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista siirtohinnoista 29.4.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/751 1 artiklan 5 kohtaa on tulkittava siten, että yhtäältä rinnakkaiskäyttökumppanin tai agentin ja toisaalta kolmen osapuolen maksujärjestelyn välisen sopimuksen puitteissa ei ole tarpeen, että kyseinen rinnakkaiskäyttökumppani tai agentti toimii mainitun asetuksen 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettuna liikkeeseenlaskijana, jotta mainitun järjestelyn katsottaisiin laskevan liikkeeseen korttipohjaisia maksuvälineitä rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa tai agentin kautta ja jotta sitä siis pidettäisiin ensin mainitussa säännöksessä tarkoitettuna neljän osapuolen maksukorttijärjestelyinä.

2) Toisen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa asetuksen 2015/751 1 artiklan 5 kohdan ja 2 artiklan 18 alakohdan pätevyyteen.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 25.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van Cassatie – Belgia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA ja Alnur BVBA

(Asia C-359/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Siirtotyöläiset — Sosiaaliturva — Sovellettava lainsäädäntö — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 14 artiklan 1 kohdan a alakohta — Lähetetyt työntekijät — Asetus (ETY) N:o 574/72 — 11 artiklan 1 kohdan a alakohta — E 101 -todistus — Näyttöarvo — Todistus, joka on saatu tai johon on vedottu vilpillisesti)

(2018/C 123/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Cassatie

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen/asianosaiset pääasiassa

Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA ja Alnur BVBA

Muu osapuoli: Openbaar Ministerie

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuihin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 31.3.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 631/2004, 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja asetuksen N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, 11 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että silloin kun sen jäsenvaltion laitos, jonne työntekijät on lähetetty, on pyytänyt E 101 -todistukset antanutta laitosta arvioimaan todistukset uudelleen ja peruuttamaan ne sellaisten seikkojen perusteella, joista on saatu tieto tuomioistuimen määräämässä tutkintamenettelyssä, ja joiden perusteella voidaan katsoa, että todistukset on hankittu tai niihin on vedottu vilpillisesti, ja kun todistukset antanut laitos on jättänyt nämä seikat huomiotta arvioidessaan uudelleen, onko todistusten antaminen ollut perusteltua, jäsenvaltion tuomioistuin voi oikeudenkäynnissä, joka on pantu vireille sellaisia henkilöitä vastaan, joiden epäillään käyttäneen lähetettyjä työntekijöitä tällaisten todistusten turvin, sivuuttaa nämä, jos se toteaa mainittujen seikkojen perusteella ja niitä takeita noudattaen, jotka näille henkilöille on taattava osana oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, että kyse on tällaisesta vilpistä.

⁽¹⁾ EUVL C 335, 12.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8.2.2018 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-380/16) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 73 artikla — Veron peruste — 306 – 310 artikla — Matkatoimistoja koskeva erityisjärjestelmä — Kyseistä järjestelmää ei sovelleta verovelvollisiin, jotka käyttävät niitä liiketoimintaansa varten — Veron perusteen määrittäminen kokonaisuutena tiettyä kautta varten — Yhteensoveltumattomuus)

(2018/C 123/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Owsiany-Hornung ja M. Wasmeier)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja R. Kanitz)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman, C. Schillemans ja B. Koopman)

Tuomiolauselma

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 73 ja 306–310 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt matkapalvelut verovelvollisille, jotka käyttävät niitä liiketoimintaansa varten, matkatoimistoja koskevan erityisjärjestelmän ulkopuolelle ja koska se on sallinut matkatoimistojen, siltä osin kuin niihin sovelletaan mainittua erityisjärjestelmää, määrittää veron perusteen kokonaisuutena palveluryhmille ja jokaiselle verokaudelle.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 314, 29.8.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8.2.2018 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-590/16) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2008/118/EY — 7 artikla — Yleinen valmisteverojärjestelmä — Öljytuotteiden valmisteveroton hankinta — Helleenien tasavallan ja kolmansien maiden välisillä rajoilla olevat huoltoasemat — Valmisteverosaatavan syntyminen — Valmisteveron alaisten tavaroiden kulutukseen luovutuksen käsite — Väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä poistumisen käsite)

(2018/C 123/05)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Tomat ja A. Kyratsou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: E.-M. Mamouna ja M. Tassopoulou)

Tuomiolauselma

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY 7 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädäntöä, jossa sallitaan verottomien öljytuotteiden myynti Katastimata Aforologiton Eidon AE:n huoltoasemilla Kipou Evroun (Kreikka), Kakavian (Kreikka) ja Evzonoin (Kreikka) raja-asemilla, jotka kaikki sijaitsevat kolmansien valtioiden, eli Turkin tasavallan, Albanian tasavallan ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, rajoilla.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 30, 30.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, American Express Companyn hakemuksesta v. Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Asia C-643/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi (EU) 2015/2366 — Maksupalvelut sisämarkkinoilla — 35 artiklan 1 kohta — Toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen maksupalveluntarjoajien pääsyä maksujärjestelmiin koskevat vaatimukset — 35 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta — Näiden vaatimusten soveltumattomuus maksujärjestelmiin, jotka muodostuvat yksinomaan maksupalveluntarjoajista, jotka kuuluvat konserniin — Mainittujen vaatimusten sovellettavuus kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyihin, jotka ovat tehneet rinnakkaiskäyttösopimuksia tai asiamiessopimuksia — Pätevyys)

(2018/C 123/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: The Queen, American Express Companyn hakemuksesta

Vastaaja: Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

Muut osapuolet: Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA

Tuomiolauselma

- 1) Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta 25.11.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 35 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyltä, joka on tehnyt rinnakkaiskäyttösopimuksen rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa, ei evätä tässä säännöksessä säädettyä pois sulkemisen etua eikä siihen siten sovelleta kyseisen direktiivin 35 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia siinä tapauksessa, että tämä rinnakkaiskäyttökumppani ei ole maksupalveluntarjoaja eikä tarjoa maksupalveluja tässä järjestelyssä rinnakkaiskäyttötuotteiden osalta. Sitä vastoin kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyltä, joka on hyödyntänyt asiamiestä maksupalvelujen tarjoamisessa, evätään tämä pois sulkemisen etu ja siihen sovelletaan siten mainitussa 35 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.
- 2) Toisen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa direktiivin 2015/2366 35 artiklan pätevyteen.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 13.3.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale per la Calabria – Italia) – Lloyd’s of London v. Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria

(Asia C-144/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — SEUT 49 ja SEUT 56 artikla — Direktiivi 2004/18/EY — Tarjouspyyntömenettelystä pois sulkemisen perusteet — Vakuutuspalvelut — Useiden Lloyd’s of Londonin syndikaattien osallistuminen samaan tarjouspyyntömenettelyyn — Se, että tarjoukset on allekirjoittanut Lloyd’s of Londonin asianomaista maata varten oleva edustaja — Avoimuuden, yhtäläisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet — Oikeasuhteisuus)

(2018/C 123/07)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale amministrativo regionale per la Calabria

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lloyd’s of London

Vastapuoli: Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria

Tuomiolauselma

Avoimuuden, yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita, jotka johtuvat SEUT 49 ja SEUT 56 artiklasta ja joita tarkoitetaan julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 2 artiklassa, on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jossa ei sallita sitä, että Lloyd’s of Londonin kaksi tahoa, joista käytetään nimitystä ”syndicates”, suljetaan pois samasta vakuutuspalveluja koskevaa julkista hankintaa koskevasta menettelystä jo pelkästään sillä perusteella, että niiden molempien tarjoukset on allekirjoittanut Lloyd’s of Londonin kyseistä jäsenvaltiota varten oleva yleinen edustaja, mutta jossa sitä vastoin sallitaan niiden poissulkeminen, jos kiistattomien seikkojen perusteella näyttää siltä, ettei niiden tarjouksia ole laadittu itsenäisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 3.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 8.2.2018 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-181/17) ⁽¹⁾

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Liikennepolitiikka — Asetus (EY) N:o 1071/2009 — Maantieliikenteen harjoittaja — Julkista liikennettä koskeva lupa — Myöntämisedellytykset — 3 artiklan 1 ja 2 kohta — 5 artiklan b alakohta — Tarvittavien ajoneuvojen määrä — Kansallinen säännöstö — Sitovammat myöntämisedellytykset — Korkeampi ajoneuvojen minimimäärä)

(2018/C 123/08)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Hottiaux ja J. Rius)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: V. Ester Casas)

Tuomiolauselma

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta 21.10.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009 3 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 5 artiklan b kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on vaatinut yrityksiltä, että niillä on käytössään vähintään kolme ajoneuvoa, jotta niille voidaan myöntää julkista liikennettä koskeva lupa.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 195, 19.6.2017.

Valitus, jonka CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH on tehnyt 19.8.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs v. komissio, 19.6.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-508/17 P)

(2018/C 123/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (edustaja: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 8.2.2018 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja määrännyt valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 15.12.2017 – Adelheid Krah v. Universität Wien

(Asia C-703/17)

(2018/C 123/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Adelheid Krah

Vastapuoli: Universität Wien

Ennakkoratkaisukysymykset

Ensimmäinen kysymys:

Onko unionin oikeutta – ja erityisesti SEUT 45 artiklaa, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 (¹) 7 artiklan 1 kohtaa ja perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklaa – tulkittava siten, että se on esteenä säännölle, jonka mukaan Wienin yliopiston opetushenkilöstöön kuuluvan henkilön ammattiin liittyvistä aiemmista palvelusajoista otetaan huomioon vain enintään kolme tai neljä vuotta sitä riippumatta, onko asianomainen henkilö työskennellyt tämän ajan Wienin yliopistossa vai muissa kotimaisissa tai ulkomaisissa yliopistoissa tai vastaavissa laitoksissa?

Toinen kysymys:

Onko palkkausjärjestelmä, jonka mukaan ammattiin liittyviä aiempia palvelusaikoja ei oteta täysimääräisesti huomioon mutta jonka mukaan työskentely pidempään saman työnantajan palveluksessa merkitsee suurempaa palkkaa, ristiriidassa SEUT 45 artiklan 2 kohdassa määrätyn työntekijöiden vapaan liikkuvuuden ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 7 artiklan 1 kohdan kanssa?

⁽¹⁾ EUVL 2011, L 141, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Itävalta) on esittänyt
21.12.2017 – Ahmad Shah Ayubi v. Bezirkshauptmannschaft Linz-Land**

(Asia C-713/17)

(2018/C 123/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ahmad Shah Ayubi

Vastapuoli: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2011/95/EU⁽¹⁾ 29 artiklaa, jossa vahvistetaan jäsenvaltion velvollisuus varmistaa, että kansainvälistä suojelua saaville henkilöille myönnetään tarvittava sosiaalihuolto (suojelun myöntäneessä jäsenvaltiossa) samoin edellytyksin kuin jäsenvaltion omille kansalaisille, tulkittava siten, että se täyttää unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä kehitellyt välittömän sovellettavuuden kriteerit?
- 2) Onko direktiivin 2011/95/EU 29 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa myönnetään vain pysyvästi oleskeleville turvapaikkaan oikeutetuille sosiaalihuolto tarveharkintaisen vähimmäisturvan muodossa täysimääräisesti ja siten samassa mitassa kuin jäsenvaltion kansalaisille mutta jossa kuitenkin säädetään tarveharkintaisen vähimmäisturvan mukaisten sosiaalihuoltoetuksien leikkaamisesta sellaisten turvapaikkaan oikeutettujen osalta, joille on myönnetty vain määräaikainen oleskelulupa, ja jossa rinnastetaan nämä siten sosiaalihuollon määrän osalta toissijaista suojelua saaviin?

⁽¹⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 27.12.2017 – Sebastian Vollmer ja Vera Sagalov v. Swiss Global Air Lines AG

(Asia C-721/17)

(2018/C 123/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Sebastian Vollmer ja Vera Sagalov

Vastaaja: Swiss Global Air Lines AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen olla olemassa myös silloin, kun matkustaja ei ehdi suoralle liittymälennolle siksi, että ensimmäinen lento saapuu määräpaikkaansa alle kolme tuntia myöhässä, minkä seurauksena matkustaja saapuu lopulliseen määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia myöhässä, mutta kyseisistä kahdesta lennosta vastasivat eri lentoliikenteen harjoittajat?
- 2) Voiko asetuksen (EY) N:o 261/2004 7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen olla olemassa myös silloin, kun eri lentoliikenteen harjoittajat ovat konsernioikeudellisessa yhteydessä?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 3.1.2018 – Michael Winterhoff
DIREKTexpress Holding AG:n konkurssipesän pesänhoitajana v. Finanzamt Ulm**

(Asia C-4/18)

(2018/C 123/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Michael Winterhoff DIREKTexpress Holding AG:n konkurssipesän pesänhoitajana

Vastapuoli: Finanzamt Ulm

Ennakkoratkaisukysymys

Onko elinkeinonharjoittaja, joka suorittaa julkisoikeudellisten säännösten mukaisia asiakirjojen virallisia tiedoksiantoja, 15.12.1997 annetun direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 13 alakohdassa tarkoitettu "yleispalvelujen tarjoaja", joka huolehtii kokonaan tai osittain postin yleispalveluun kuuluvista palveluista, ja onko nämä palvelut vapautettu verosta yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽²⁾ 132 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla?

⁽¹⁾ Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY (EYVL 1998, L 15, s. 14).

⁽²⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 3.1.2018 – Jochen Eisenbeis
JUREX GmbH:n konkurssipesän pesänhoitajana v. Bundeszentralamt für Steuern**

(Asia C-5/18)

(2018/C 123/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Jochen Eisenbeis JUREX GmbH:n konkurssipesän pesänhoitajana

Vastapuoli: Bundeszentralamt für Steuern

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko julkisoikeudellisten säännösten (prosessioikeutta ja hallintotoimen tiedoksiantoa sääntelevien lakien säännökset – postilain (Postgesetz) 33 §:n 1 momentti) mukainen asiakirjojen virallinen tiedoksianto 15.12.1997 annetun direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ (postidirektiivi) 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu postin yleispalveluun kuuluva palvelu?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi,

onko elinkeinonharjoittaja, joka suorittaa julkisoikeudellisten säännösten mukaisia asiakirjojen virallisia tiedoksiantoja, 15.12.1997 annetun direktiivin 97/67/EY 2 artiklan 13 alakohdassa tarkoitettu ”yleispalvelujen tarjoaja”, joka huolehtii kokonaan tai osittain postin yleispalveluun kuuluvista palveluista, ja onko nämä palvelut vapautettu verosta yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽²⁾ 132 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla?

⁽¹⁾ Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY (EYVL 1998, L 15, s. 14).

⁽²⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 9.1.2018 – Michael
Dobersberger v. Magistrat der Stadt Wien**

(Asia C-16/18)

(2018/C 123/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Michael Dobersberger

Vastapuoli: Magistrat der Stadt Wien

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettua direktiiviä 96/71/EY⁽¹⁾ (jäljempänä myös direktiivi) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaa myös sellaiseen palvelujen tarjoamiseen kuin matkustajien ruoka- ja juomatarjoilun, junissa tarjottavien palvelujen ja siivouspalvelujen tuottamiseen sellaisen palveluntuottajayrityksen työntekijöillä, jonka kotipaikka on maassa, josta työntekijät on lähetetty työhön (Unkari), sopimuksen täyttämiseksi sellaisen rautatieliikenteen harjoittajan kanssa, jonka kotipaikka on vastaanottavassa jäsenvaltiossa (Itävalta), kun nämä palvelut suoritetaan kansainvälisissä junissa, jotka matkustavat myös vastaanottavan jäsenvaltion läpi?
- 2) Sovelletaanko direktiivin 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaa myös siinä tapauksessa, että palveluntuottajayritys, jonka kotipaikka on maassa, josta työntekijät on lähetetty työhön, ei tuota 1. kysymyksessä mainittuja palveluja sopimuksen täyttämiseksi sen rautatieliikenteen harjoittajan kanssa, jonka kotipaikka on vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja jonka hyväksi palvelut viime kädessä tulevat (palvelun vastaanottaja), vaan sopimuksen täyttämiseksi toisen yhtiön kanssa, jonka kotipaikka on vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja joka osaltaan on sopimussuhteessa (alihankintaketju) rautatieliikenteen harjoittajan kanssa?
- 3) Sovelletaanko direktiivin 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaa myös siinä tapauksessa, että palveluntuottajayritys, jonka kotipaikka on maassa, josta työntekijät on lähetetty työhön, ei käytä 1. kysymyksessä mainittujen palvelujen tuottamisessa omia työntekijöitään vaan toisen yrityksen työntekijöitä, jotka on asetettu palveluntuottajayrityksen käyttöön jo maassa, josta työntekijät lähetettiin työhön?
- 4) Riippumatta siitä, mitä unionin tuomioistuin vastaa kysymyksiin 1–3: onko unionin oikeus, ja erityisesti palvelujen vapaa liikkuvuus (SEUT 56 ja 57 artikla), esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa edellytetään pakottavasti, että yritysten, jotka lähettävät työntekijöitä toisen jäsenvaltion alueelle työhön tuottamaan palveluja, on taattava direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut työehdot ja -olot ja noudatettava liitännäisvelvollisuuksia (kuten erityisesti velvollisuutta, joka koskee ilmoituksen antamista vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiselle työntekijöiden lähettämisestä rajan yli työhön, ja velvollisuutta, joka koskee työntekijöiden palkkatasoa ja työntekijöiden ilmoittamista sosiaaliturvajärjestelmään koskevien asiakirjojen saatavilla pitämistä) myös silloin, kun (ensinnäkin) rajan yli työhön lähetetyt työntekijät kuuluvat rajojen yli liikennöivän rautatieliikenteen harjoittajan tai sellaisen yrityksen, joka tarjoaa tyypillisesti rautatieliikenteen harjoittajan tarjoamia palveluja (matkustajien ruoka- ja juomatarjoilua, junassa tarjottavia palveluja) rautatieliikenteen harjoittajan jäsenvaltioiden rajojen yli liikennöivissä junissa, matkustavaan henkilökuntaan ja kun (toiseksi) työntekijöiden lähettäminen joko ei ylipäänsä perustu palvelusopimukseen tai ei ainakaan palvelusopimukseen lähettävän yrityksen ja toisessa jäsenvaltiossa toimivan palvelun vastaanottajan välillä, koska lähettävän yrityksen suoritusvelvollisuus toisessa jäsenvaltiossa toimivaa palvelun vastaanottajaa kohtaan perustuu alitoimeksiantoihin (alihankintaketjuun), ja kun (kolmanneksi) lähetetyt työntekijät eivät ole työsuhteessa työntekijät työhön lähettävään yritykseen vaan kolmanteen yritykseen, joka on asettanut työntekijänsä lähettävän yrityksen käyttöön jo lähettävän yrityksen kotipaikkajäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY (EYVL 1997, L 18, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Mureş (Romania) on esittänyt 9.1.2018 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, ja Apcom Select SA**

(Asia C-17/18)

(2018/C 123/16)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Mureş

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, ja Apcom Select SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tilanteessa, jossa yhtiö antaa sopimuksella toiselle yhtiölle vuokralle kiinteistön, jossa se harjoitti aiemmin julkista ruokalatoimintaa ravintolassa, kaikkine tuotantovaroineen ja kulutustavaroineen, ja vuokralainen jatkaa tätä samaa julkista ruokalatoimintaa ravintolassa samalla nimellä kuin sitä harjoitettiin aiemmin, kyseessä direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 19 ja 29 artiklassa tarkoitettu yrityksen luovutus?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko edellä kuvattu toimi palvelujen tarjoamista, jota voidaan pitää arvonlisäverodirektiivin 135 artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitettuna kiinteän omaisuuden vuokrauksena, vai monimuotoinen palvelu, jota ei voida pitää kiinteän omaisuuden vuokrauksena ja jota verotetaan siten kuin laissa säädetään?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Darmstadt (Saksa) on esittänyt 11.1.2018 – TopFit e. V. ja Daniele Biffi v. Deutscher Leichtathletikverband e. V.

(Asia C-22/18)

(2018/C 123/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Amtsgericht Darmstadt

Pääasian asianosaiset

Kantajat: TopFit e. V. ja Daniele Biffi

Vastaaja: Deutscher Leichtathletikverband e. V.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 18, SEUT 21 ja SEUT 165 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiossa toimivan yleisurheiluliiton sääntöjen määräys, jonka mukaan osallistuminen jäsenvaltion mestaruuskilpailuihin edellyttää kyseisen jäsenvaltion kansalaisuutta, on syrjivä tavalla, jota ei voida hyväksyä?
- 2) Onko SEUT 18, SEUT 21 ja SEUT 165 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiossa toimiva urheiluliitto syrjii amatööriurheilijaa, joilla ei ole kyseisen jäsenvaltion kansalaisuutta, tavalla, jota ei voida hyväksyä, kun liitto tosin sallii heidän osallistua jäsenvaltion mestaruuskilpailuihin mutta tämä voi tapahtua vain "ulkopuolisena" tai "ilman sijoitusta" eivätkä he saa osallistua loppukilpailuihin?
- 3) Onko SEUT 18, SEUT 21 ja SEUT 165 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiossa toimiva urheiluliitto syrjii amatööriurheilijoita, joilla ei ole kyseisen jäsenvaltion kansalaisuutta, tavalla, jota ei voida hyväksyä, kun liitto ei anna heille mahdollisuutta osallistua kilpailuihin, joissa ratkaistaan kyseisen jäsenvaltion mestari ja muut sijoitukset?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 17.1.2018 – Elektorazpredelenie Jug EAD v. Komisia za energiino i vodno regulirane (KEVR)

(Asia C-31/18)

(2018/C 123/18)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Elektroprivrednina Jug EAD

Vastaaja: Komisija za energijo i vodno regulirane (KEVR)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 3 ja 5 alakohtaa tulkittava siten, että jännitetaso on ainoa kriteeri, jonka perusteella jakeluverkko ja siirtoverkko, ja vastaavasti sähkön jakelu- ja siirtotoiminta, erotetaan toisistaan, ja että huolimatta siitä, että jäsenvaltioilla on toimintavapaus ohjata käyttäjät tiettytyypisiin verkkoihin (siirto- tai jakeluverkkoihin), jäsenvaltiot eivät saa asettaa siirto- ja jakelutoiminnan toisistaan erottavaksi lisäkriteeriksi niiden taloudellisten resurssien omistamista, joita käytetään näiden toimintojen harjoittamisessa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko niitä sähköasiakkaita, jotka on liitetty keskijänniteverkkoon, aina pidettävä sen jakeluverkonhaltijan asiakkaina, jolla on kyseisen alueen lisenssi, myös riippumatta siitä, kuka omistaa laitteistot, joihin näiden asiakkaiden sähköjärjestelmät on suoraan liitetty, ja riippumatta asiakkaiden välittömästi siirtoverkonhaltijan kanssa tekemistä sopimuksista?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko energialakia täydentävien säännösten 1 §:n 44 kohdan, tulkittuna yhdessä sen 20 kohdan kanssa, kaltainen kansallinen sääntely, jonka mukaan sähkönsiirrolla tarkoitetaan sähkön siirtämistä siirtoverkossa ja sähkönsiirtoverkolla tarkoitetaan niiden sähköjohtojen ja -järjestelmien kokonaisuutta, jotka palvelevat sähkövirtojen siirtämistä, sähkövirran muuntamista suurjännitteestä keskijännitteeseen ja sähkövirtojen jakelua, sopusoinnussa direktiivin 2009/72/EY tarkoituksen kanssa? Onko näiden edellytysten kanssa sopusoinnussa energialain 88 §:n 1 momentin kaltainen kansallinen sääntely, jonka mukaan sähkönjakelua ja sähkön jakeluverkkotoimintaa harjoittavat sellaiset jakeluverkonhaltijat, jotka omistavat nämä verkot rajatulla alueella ja joille on myönnetty sähkönjakelulisenssi kyseisellä alueella?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 14.2.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-122/18)

(2018/C 123/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara ja C. Zadra)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- todetaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU (EUVL 2011, L 48, s. 1) mukaisia velvoitteitaan ja erityisesti tämän direktiivin 4 artiklassa asetettuja velvoitteita, koska se on laiminlyönyt ja laiminlyö edelleen varmistaa, että viranomaiset estyvät ylittämästä niiden ostovelkojen maksamista koskevia 30 tai 60 kalenteripäivän pituisia määräaikoja
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission hallussa olevista todisteista, jotka perustuvat Italian tasavallan hallinnollisen menettelyn kuluessa toimittamiin tietoihin, käy ilmi, että maksuviivästysten torjumisesta annetun direktiivin 2011/7/EU 4 artiklassa säädettyjä 30 tai 60 kalenteripäivän pituisia määräaikoja ei ole ylitetty yksittäisten laitosten vaan kokonaisten viranomaisryhmien kohdalla, eikä yksittäisen kaupallisen toimen vaan maksun suorittamiseen kuluvana keskimääräisenä aikana näiden viranomaisten suorittamien kaikkien toimien osalta eikä rajoitetun ajanjakson aikana vaan jatkuvasti syyskuusta 2014 alkaen siihen päivään asti, jona tämä kanne on nostettu. Komissio katsoo näin ollen osoitetun, että direktiivin 4 artiklan rikkominen on jatkuvaa ja systemaattista.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.2.2018 – Klyuyev v. neuvosto

(Asia T-731/15) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Ukrainan tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Niiden henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luettelo, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen kohdistuu — Kantajan nimen säilyttäminen luettelossa — Perusteluvelvollisuus — Oikeusperusta — Tosiasiallinen perusta — Ilmeinen arviointivirhe — Puolustautumisoikeudet — Omaisuudensuoja — Oikeus hyvään maineeseen — Oikeasuhteisuus — Perusoikeuksien suoja, joka vastaa unionissa taattua suojaa — Lainvastaisuusväite)

(2018/C 123/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ukraina) (edustajat: R. Gherson, solicitor, T. Garner, solicitor, B. Kennelly, QC, ja J. Pobjoy, barrister)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: Á. de Elera-San Miguel Hurtado ja J.-P. Hix)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota ensiksi Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 5.10.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/1781 (EUVL 2015, L 259, s. 23) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 5.10.2015 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1777 (EUVL 2015, L 259, s. 3), ja toiseksi Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 4.3.2016 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2016/318 (EUVL 2016, L 60, s. 76) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 4.3.2016 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/311 (EUVL 2016, L 60, s. 1) sekä kolmanneksi Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 3.3.2017 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2017/381 (EUVL 2017, L 58, s. 34) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 3.3.2017 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/374 (EUVL 2017, L 58, s. 1) siltä osin kuin kantajan nimi on säilytetty luettelossa sellaisista henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin kyseiset rajoittavat toimenpiteet kohdistuvat.

Tuomiolauselma

- 1) Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 3.3.2017 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2017/381 ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 3.3.2017 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/374 kumotaan siltä osin kuin Sergiy Klyuyevin nimi on säilytetty luettelossa sellaisista henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin kyseiset rajoittavat toimenpiteet kohdistuvat.
- 2) Päätöksen 2017/381 1 artiklan ja täytäntöönpanoasetuksen 2017/374 1 artiklan vaikutukset pysytetään Sergiy Klyuyeviini nähden siihen asti, kunnes Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu muutoksenhaun määräaika on päättynyt, tai jos tässä ajassa on haettu muutosta, muutoksenhaun hylkäämiseen asti.

- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Sergiy Klyuyev vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut kannekirjelmässä ja ensimmäisessä kanteen tarkistuskirjelmässä esitettyjen kumoamisvaatimusten osalta.
- 5) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Sergiy Klyuyevin oikeudenkäyntikulut toisessa kanteen tarkistuskirjelmässä esitettyjen päätöksen 2017/381 ja täytäntöönpanoasetuksen 2017/374 osittaista kumoamista koskevien vaatimusten osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.2.2018 – Deutsche Post v. EUIPO – bpost (BEPOST)

(Asia T-118/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin BEPOST rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU:n tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki ePost ja kansallinen sanamerkki POST — Rekisteröimätön tavaramerkki tai liike-elämässä käytetty merkki POST — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 4 kohta) — Maineelle ei ole aiheutunut haittaa eikä vesittymistä ole tapahtunut — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohta) — Ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt todisteet)

(2018/C 123/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Post AG (Bonn, Saksa) (edustajat: asianajajat K. Hamacher ja G. Müllejans)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Folliard-Monguiral, G. Sakalaite-Orlovskiene ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: bpost NV (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat L. Hubert ja K. Ongena, sitten asianajajat H. Dhondt ja J. Cassiman)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 18.1.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 3107/2014-1), joka koskee osapuolten Deutsche Post ja bpost välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Deutsche Post AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 165, 10.5.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.2.2018 – Schniga v. CPVO (Gala Schnico)(Asia T-445/16) ⁽¹⁾

(Kasvinjalostajanoikeudet — Hakemus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämiseksi kasvilajikkeelle Gala Schnico — Tekninen tutkimus — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 2100/94 75 artiklan ensimmäinen virke — Yhtenäisyys — Asetuksen N:o 2100/94 8 artikla — Täydentävä tutkimus — Asetuksen N:o 2100/94 57 artiklan 3 kohta — Yhdenvertainen kohtelu — Asiasisällön tutkiminen viran puolesta CPVO:ssa — Asetuksen N:o 2100/94 76 artikla)

(2018/C 123/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Schniga GmbH (Bolzano, Italia) (edustajat: asianajajat G. Würtenberger ja R. Kunze)

Vastaaja: yhteisön kasvilajikevirasto (CPVO) (asiamiehet: M. Ekvad, F. Mattina ja U. Braun-Mlodecka, avustajinaan asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne CPVO:n valituslautakunnan 22.4.2016 tekemästä päätöksestä (asia A 005/2014), joka koskee hakemusta yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämiseksi kasvilajikkeelle Gala Schnico

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Schniga GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 364, 3.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.2.2018 – Repower v. EUIPO – repowermap.org (REPOWER)(Asia T-727/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Valituslautakunnan päätös, jolla on kumottu aiempi päätös — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 80 artikla (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 103 artikla) — Yleinen oikeusperiaate, jonka nojalla lainvastainen hallintotoimi voidaan peruuttaa)

(2018/C 123/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Repower AG (Brusio, Sveitsi) (edustajat: asianajajat R. Kunz-Hallstein ja H. P. Kunz-Hallstein)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: repowermap.org (Bern, Sveitsi) (edustaja: asianajaja P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 3.8.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2311/2014-5 (REV)), joka koskee osapuolten repowermap.org ja Repower välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Repower AG:n ja repowermap.org:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 462, 12.12.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.2.2018 – Kwang Yang Motor v. EUIPO – Schmidt (CK1)

(Asia T-45/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin CK1 rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU:n tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki CK — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 123/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Kwang Yang Motor Co., Ltd (Kaohsiung, Taiwan) (edustajat: asianajajat A. González Hähnlein ja A. Kleinheyer)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamiehet: J. Crespo Carrillo ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Udo Schmidt (Reken, Saksa) (edustajat: asianajajat G. Rother ja J. Vogtmeier)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.11.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2193/2015-2), joka koskee osapuolten Udo Schmidt ja Kwang Yang Motor välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kwang Yang Motor Co., Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 13.3.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.2.2018 – Laboratoire Nuxe v. EUIPO – Camille ja Tariot (NYouX)

(Asia T-179/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin NYouX rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki NUXE — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke) — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tuotteiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Erottamiskyky — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 123/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Laboratoire Nuxe (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat P. Wilhelm ja J. Roux)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamiehet: A. Folliard–Monguiral ja V. Ruzek)

Muut osapuolet EUIPO:n valituslautakunnassa: Élisabeth Camille (Alicante, Espanja) ja Jean-Yves Tariot (Alicante)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 16.1.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 718/2016-5), joka koskee yhtäältä osapuolten Laboratoire Nuxe ja Élisabeth Camille ja toisaalta osapuolten Laboratoire Nuxe ja Jean-Yves Tariot välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 16.1.2017 tekemä päätös (asia R 718/2016-5) kumotaan.
- 2) EUIPO veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 144, 8.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.2.2018 – International Gaming Projects v. EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO)

(Asia T-210/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin TRIPLE TURBO rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU:n tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki TURBO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 123/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (edustaja: asianajaja M. Garayalde Niño)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja A. Canela Giménez)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.2.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 119/2016-4), joka koskee osapuolten Zitro IP ja International Gaming Projects välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 8.2.2017 tekemä päätös (asia R 119/2016-4) kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan International Gaming Projects Ltd:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Zitro IP Sàrl vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 22.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.2.2018 – Arcofin ym. v. komissio

(Asia T-711/14) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Valtiontuet — Belgian valtion ARCO-konserniin kuuluville taloudellisille osuuskunnille myöntämä tuki — Talletussuojajärjestelmä taloudellisten osuuskuntien henkilöjäsenten osuuksien suojaamiseksi — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Valikoiva etu — Toimenpiteet, jotka olivat omiaan vääristämään tai uhkaamaan vääristää kilpailua tai vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen tähtäävä toimenpide — Luottamuksensuoja — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)

(2018/C 123/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Arcofin SCRL (Bryssel, Belgia), Arcopar SCRL (Bryssel) ja Arcoplus (Bryssel) (edustajat: asianajajat R. Martens, A. Verlinden ja C. Maczkovics)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja B. Stromsky)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota komission 3.7.2014 antama päätös 2014/686/EU valtiontuesta SA.33927 (13/C) (ex 11/NN), jonka Belgia on myöntänyt — Talletussuojajärjestelmä taloudellisten osuuskuntien henkilöjäsenten osuuksien suojaamiseksi (EUVL 2014, L 284, s. 53).

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi täysin perusteeton.
- 2) Arcofin SCRL, Arcopar SCRL ja Arcoplus veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 409, 17.11.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.2.2018 – AEIM ja Kazenas v. komissio(Asia T-436/16) ⁽¹⁾**(Vahingonkorvauskanne — Vanhentuminen — Vahingosta ei ole todisteita — Kanne, joka on selvästi jätettävä tutkimatta tai hylättävä)**

(2018/C 123/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Ranska) ja Philippe Kazenas (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja B. Wizel)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Delaude ja S. Lejeune, sitten S. Delaude)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan korvausta vahingosta, joka kantajille on väitetysti aiheutunut komission virkamiehen korruptiosta.

Määräysosa

1) Kanne hylätään.

2) *L'application électronique industrielle moderne* (AEIM) ja Philippe Kazenas veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 371, 10.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 1.2.2018 – Collins v. parlamentti(Asia T-919/16) ⁽¹⁾**(Erioikeudet ja vapaudet — Euroopan parlamentin jäsen — Päätös olla puolustamatta erioikeuksia ja vapauksia — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat — Toimivallan selvä puuttuminen — Selvästi täysin perusteeton kanne)**

(2018/C 123/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Jane Maria Collins (Hotham, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: I. Anderson, solicitor)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: S. Alonso de León ja M. Dean)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensinnäkin SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Euroopan parlamentin 25.10.2016 tekemän päätöksen olla puolustamatta kantajan vapauksia ja erioikeuksia kumoamisesta, toiseksi SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus kantajalle tästä väitetysti aiheutuneen vahingon korvaamisesta ja kolmanneksi vaatimus siitä, että unionin yleinen tuomioistuin lausuu kantajan vaatimuksesta, että Euroopan parlamentti puolustaa hänen vapauksiaan ja erioikeuksiaan.

Määräysosa

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Jane Maria Collins vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 70, 6.3.2017.

Kanne 12.12.2017 – PV v. komissio

(Asia T-786/16)

(2018/C 123/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: PV (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan tämän kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi,

ja tämän seurauksena

- kumoamaan 31.5.2016 ja 5.7.2016 päivätyt palkanpidätyksistä tehdyt riidanalaiset päätökset, joista kantaja teki henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla 29.7.2016 valituksen (R/492/16) ja 30.7.2016 valituksen (R/493/16), jotka molemmat hylättiin 28.11.2016
- kumoamaan 15.9.2016 ja 11.7.2016 päivätyt palkanpidätyksistä tehdyt ja palkanmaksun lopettamisesta heinäkuusta 2016 alkaen tehdyt riidanalaiset päätökset, joista kantaja teki henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla 19.9.2016 valituksen (R/496/16), joka hylättiin 17.1.2017
- kumoamaan 21.9.2016 päivätyn riidanalaisen päätöksen, jolla kantajalle ilmoitettiin, että tämä on komissiolle velkaa yhteensä 42 704,74 euroa, ja josta tehtiin henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla 8.11.2016 valitus (R/556/16), joka hylättiin 17.1.2017
- kumoamaan 20.7.2017 päivätyn riidanalaisen veloitussilmoituksen nro 32441709991, jonka määrä oli 42 704,74 euroa, jossa vaadittiin maksu 42 704,74 euron suuruisesta riidanalaisesta velasta ja josta tehtiin henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla 31.7.2017 valitus (R/346/17), joka hylättiin 29.11.2017
- kumoamaan 26.7.2016 päivätyn kolmijäsenisen nimittävän viranomaisen tekemän viraltapanopäätöksen, josta kantaja teki henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla 3.10.2016 valituksen (R/510/16), joka hylättiin 2.2.2017, sekä kumoamaan kurinpitomenettelyn CMS 13/087 kaikilta osiltaan
- määräämään maksettavaksi korvausta vahingosta, jota on aiheutunut työpaikkakiusaamisesta työllisyyden pääosastossa, budjetin pääosastossa ja tulkauksen pääosastossa sekä työterveysyksikössä, henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimistossa (PMO) ja henkilöstöhallinnon pääosastossa; työpaikkakiusaamista tapahtui ensimmäisen kerran jo lokakuussa 2008

- kumoamaan kaikki vuosina 2014, 2015 ja 2016 laaditut kantajan arviointikertomukset työpaikkakiusaamisesta tulkkausten pääosastossa

ja myöntämään SEUT 340 artiklan nojalla vahingonkorvausta siten, että se

- velvoittaa maksamaan kantajalle korvausta mainittujen riidanalaisten päätösten aiheuttamista henkisestä kärsimyksestä 889 000 euroa ja aineellisesta vahingosta 132 828,67 euroa eli uudelleenarvioinnin varauksella yhteensä 1 021 828,67 euroa viivästyskorkeineen, kunnes kaikki korvaukset on maksettu

toissijaisesti sen perusteella, että kantajaan on kohdistettu työpaikkakiusaamista ja on käytetty vääristeltyjä asiakirjoja, minkä takia tällaisia sääntöjenvastaisuuksia ei voida hyväksyä unionin oikeusjärjestyksessä,

- kumoamaan kaikki muut vaatimukset palkanpidätyksistä vuoden 2015 maaliskuun ja vuoden 2016 heinäkuun väliseltä ajanjaksolta – eli 12 päätöstä, jotka on päivätty 9.2.2015, 30.3.2015, 5.5.2015, 24.6.2015, 1.10.2015, 12.11.2015, 15.1.2016, 22.4.2016, 31.5.2016, 5.7.2016, 15.9.2016 ja 11.7.2016, sekä kumoamaan kaikki kantajan kumoamisvaatimuksista tehdyt hylkäyspäätökset eli päätökset R/1110/14 (päivätty 11.3.2015), R/225/15 (3.7.2015), R/292/15 (23.7.2015), R/376/15 (18.8.2015), R/419/15 (25.9.2015), R/496/15 (23.10.2015), R/787/15 ja R/788/16 ja R/71/16 (21.3.2016) ja R/282/16 (12.9.2016)
- kumoamaan kaikki hylkäyspäätökset, jotka koskevat arviointimenettelyistä tehtyjä valituksia, eli päätökset R/1100/14 (päivätty 12.3.2015), R/313/15 (11.8.2015), R/676/15 (13.10.2015), R/127/16 ja R/128/16 (7.6.2016) ja R/342/16 (21.9.2016)
- kumoamaan kaikki henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisista avustamispyynnöistä tehdyt hylkäyspäätökset, jotka on päivätty 23.10.2014, 20.1.2015, 20.3.2015, 30.7.2015 (pyyntö D/322/15), 15.3.2016 (pyyntö D/776/15) ja 18.5.2016.
- kumoamaan kaikki perusteettomia poissaoloja koskevat ”lääkärintlausunnot”, jotka lääkäri [X] antoi 16. ja 18.7.2018, 8.8.2014, 4.9.2014, 4.12.2014, 4.2.2015, 13.4.2015, 4.6.2015, 11.8.2015, 14.10.2015, 4.12.2015, 5.2.2016, 22.3.2016, 18.4.2016, 3.6.2016, 30.6.2016 ja 25.7.2016
- kumoamaan lääkäri [X:n] 27.6.2014 ja lääkäri [Y:n] 10.10.2014 antamat ”lääkärintlausunnot”, joissa kantajaa kehoitettiin kääntymään kiusaajiensa puoleen
- kumoamaan 14.7.2016 päivätyn hylkäyspäätöksen 22.3.2016 esitetystä hallintovalituksesta R/182/16, joka koski sitä, että kantaja oli perusteettomasti poissa kotoaan 16. ja 17.3.2016
- kumoamaan kaikki velkakirjat, jotka on päivätty 10.3.2015, 11.5.2015, 10.6.2015, 11.8.2015, 13.11.2015, 9.12.2015 ja 18.7.2016, sekä 21.6.2016 ja 21.9.2016 päivätyt kirjeet veloituserämuutosta koskevasta ennakkotiedosta

ja joka tapauksessa

- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 3 ja 4 artiklaa sekä 31 artiklan 1 kohtaa sekä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 1e artiklan 2 kohtaa ja 12 a artiklaa, jossa vahvistetaan työpaikkakiusaamisen kielto.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu henkilöstösääntöjen 21 a, 22 b ja 23 artiklaa, jotka koskevat kieltoa syllistystä lainvastaisiin tekoihin.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan on loukattu huolenpito- ja avustamisperiaatetta henkilöstösääntöjen 24 artiklan vastaisesti.

4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan on rikottu henkilöstösääntöjen 59 artiklaa ja tulkittu virheellisesti henkilöstösääntöjen 60 artiklaa.
5. Viides kanneperuste, jonka mukaan on rikottu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 ja 48 artiklaa, jotka koskevat asioiden puolueetonta käsittelyä ja oikeutta tulla kuulluksi sekä puolustautumisoikeuksia, sekä henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevaa 3 artiklaa, joka koskee oikeutta tulla nimittävän viranomaisen kuulemaksi ennen asian käsittelyn siirtämistä kurinpitolautakuntaan, tuomioon *Kerstens v. komissio* (tuomio 14.2.2017, *Kerstens v. komissio*, T-270/16 P, ei julkaistu, EU:T:2017:74) perustuvan oikeuskäytännön mukaisesti.

Kantaja vaatii SEUT 340 artiklan nojalla myös 889 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä ja 132 828,67 euroa korvauksena aineellisesta vahingosta.

Kanne 29.1.2018 – UZ v. parlamentti

(Asia T-47/18)

(2018/C 123/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: UZ (edustaja: asianajaja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 27.2.2017 tekemän päätöksen, jolla kantajalle määrättiin kurinpitoseuraamuksena palkkaluokan alentaminen 1.3.2017 alkaen palkkaluokan AD13 tasolta 3 palkkaluokan AD12 tasolle 3 ja kantajalle palkkaluokassa AD13 myönnetyt ansiopisteet poistettiin,
- kumoamaan avustuspyynnön hylkäämistä koskevan päätöksen, ja
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan ja Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä IX olevien 3 ja 22 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin nimittävä viranomainen ei kuullut kantajaa liitteen IX 3 artiklan perusteella tekemänsä päätöksen osalta, eikä ennen henkilöstösääntöjen 24 artiklan perusteella tekemänsä avustuspyynnön hylkäämistä.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevien 9, 10 ja 16 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin riidanalaisessa kurinpitopäätöksessä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja määrätään kantajalle kokonaisuuraamus, josta ei säädetä henkilöstösääntöjen liitteessä IX, eli palkkaluokan alentaminen, ansiopisteiden poistaminen ja kantajan sulkeminen kaikkien johtamistehtävien ulkopuolelle.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu kurinpitolautakunnan työskentelyn sääntöjenvastaisuuteen, koska tämä käsitteli asiaa vastoin sääntöjä kuulematta ensin kantajaa ja myös, koska kurinpitolautakunta loukkasi koko käsittelyn ajan kantajan puolustautumisoikeuksia.

- 4) Neljäs kanneperuste perustuu henkilöstösääntöjen 24 artiklan rikkomiseen, erityisesti siltä osin kuin nimittävä viranomaisena ei kuullut kantajaa ennen kuin se hylkäsi tämän avustuspöytäkirjan.

Kanne 31.1.2018 – Fashion Energy v. EUIPO – Retail Royalty (1st AMERICAN)

(Asia T-54/18)

(2018/C 123/32)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Fashion Energy Srl (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat T. Müller ja F. Togo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Kuvimerkin 1st AMERICAN rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi koskeva hakemus nro 8 622 078

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 15.11.2017 asiassa R 693/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- lykkää asian käsittelyä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan d alakohdan nojalla, kunnes väitteen perusteena olevan tavaramerkin EUTM 005066113 julistamista osittain menetetyksi koskeva vaatimus on ratkaistu lopullisesti ja sitovasti
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Toisen osapuolen kuulemista koskevan periaatteen loukkaaminen
- Asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 6.2.2018 – Aeris Invest v. SRB

(Asia T-62/18)

(2018/C 123/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Aeris Invest Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías ja A. Lois Perreau de Pinninck)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan yhteisen kriisinsuoritusneuvoston valituslautakunnan asiassa 43/2017 28.11.2017 tekemän päätöksen ja 6.9.2017 tehdyn vahvistavan päätöksen SRB/CM01/ARES(2017)4898090 ja
- velvoittamaan yhteisen kriisinsuoritusneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että päätöksellä SRB/ES/2017/01, joka koskee yleisön oikeutta tutustua yhteisen kriisinsuoritusneuvoston asiakirjoihin (tiedonsaantipäätös), rikotaan asetuksen N:o 806/2014 90 artiklaa ja asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklaa, koska kyseisessä päätöksessä yhtäältä säännellään yleisön oikeutta tutustua asiakirjoihin ultra vires ja toisaalta luodaan kyseiseen oikeuteen kohdistuvia sellaisia poikkeuksia, joista ei säädetä asetuksessa N:o 1049/2001. Koska lautakunnan päätöksen oikeudellinen perusta on SEUT 277 artiklan mukaan pätemätön, lautakunnan päätös on kumottava.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että lautakunnan päätöksellä rikotaan SEUT 296 artiklaa sillä perusteella, että siinä tyydytään hyvin väljästi ja yleispiirteisesti toteamaan, että vuoden 2016 suunnitelman, kriisinsuoritusneuvoston ja arviointikertomuksen koko tekstin ilmaiseminen olisi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 ja 2 kohdan vastaista.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että lautakunnan päätöksellä rikotaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 15 artiklaa, perusoikeuskirjan 42 artiklaa ja asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdalla sillä perusteella, että i) luottolaitosten kriisinsuorituspolitiikka ei ole pätevä poikkeus tutustumisoikeuden rajoittamiseksi, ii) asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetut edellytykset eivät täyty ja iii) kyseessä olevien etujen arviointi merkitsee sitä, että oikeus tutustua pyydettyihin asiakirjoihin on annettava.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että lautakunnan päätöksellä rikotaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 15 artiklaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 artiklaa ja asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohtaa sillä perusteella, että täysimääräisen tutustumisoikeuden antaminen kriisinsuoritusneuvoston päätökseen, arviointikertomukseen ja vuoden 2016 suunnitelmaan i) ei vaikuta kielteisesti luonnollisten henkilöiden ja oikeudellisten henkilöiden kaupallisiin etuihin ja ii) joka tapauksessa kyseisten etujen punninnasta seuraa, että oikeus tutustua asiakirjoihin on annettava.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että lautakunnan päätöksellä rikotaan SEUT 15 artiklaa ja asetuksen N:o 806/2014 88 artiklaa sillä perusteella, että siinä evätään oikeus tutustua tietoihin, jotka eivät kuulu ammattilaisuuden piiriin, koska i) ei ole olemassa asetuksen N:o 806/2014 88 artiklan ja SEUT 339 artiklan perustuvaa luottamuksellisuusosolettamaa ja ii) vaikka tällainen luottamuksellisuusosolettama olisi olemassa, sitä ei voitaisi soveltaa, koska asiakirjoja pyydetään käytettäväksi oikeudenkäynnissä.
6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että lautakunnan päätökseen on liittynyt harkintavallan väärinkäyttöä, koska siinä kieltäydytään antamasta kantajalle oikeutta tutustua vuoden 2016 suunnitelmaan kokonaisuudessaan sillä perusteella, että "se kuuluu kokonaisuudessaan [tiedonsaantipäätöksen] 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan (kolmannen luettelakohdan), 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 4 artiklan 2 kohdan mukaisten poikkeusten piiriin", vaikka tosiasiansa on olemassa järkeviä perusteita katsoa, että epäämisen perusteena on kätkeä virheitä, aukkoja ja puutteellisuuksia mainitussa suunnitelmassa.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.2.2018 – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) v. komissio

(Asia T-204/17) ⁽¹⁾

(2018/C 123/34)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Neljännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 22.5.2017.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI